

آثار ماده‌های قانونی ۸۸ و ۲۷ بر عملکرد اجرایی هیئت‌های ورزشی استان اصفهان^۱

مهدی سلیمی^۲
محسن طیبی^۳

10.22034/SSYS.2022.777

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۲/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۳/۲۶

هدف از انجام پژوهش حاضر، تحلیلی بر آثار ماده‌های قانونی (ماده ۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌های ورزشی استان اصفهان بوده است. روش پژوهش، توصیفی - تحلیلی و از لحاظ هدف کاربردی بوده است که به روش میدانی اجرا گردید. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مدیران و کارشناسان ادارات ورزش و جوانان استان اصفهان است که با استفاده از جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۶۵ نفر به عنوان نمونه آماری به صورت تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار اندازه‌گیری پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته‌ای بود که روایی محتوایی آن ضمن بررسی دقیق متون و ادبیات پژوهش، پس از نظرخواهی از اساتید و متخصصان (۱۰ نفر) تأیید گردید. همچنین پایایی آن با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ (۰/۹۴) محاسبه گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها، از آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و روش‌های آمار استنباطی (تحلیل عاملی اکتشافی و تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم) مورد استفاده قرار گرفت. تجزیه و تحلیل‌ها نیز توسط نرم‌افزار Spss نسخه ۲۲ و نرم‌افزار Lisrel انجام گرفت. یافته‌ها نشان می‌دهد که خصوصی‌سازی در ورزش در ابعاد گوناگون، اثرات مثبت مختلفی بر جامعه می‌گذارد که از مهم‌ترین آثار آن می‌توان به ترتیب به اثرات اقتصادی - اجتماعی (۰/۹۰)، کارایی پویا و چابکی سازمانی (۰/۸۹)، تمرکززدایی (۰/۸۶)، رضایت مشتریان (۰/۸۲)، اشتغال‌زایی (۰/۷۸) و افزایش رقابت (۰/۶۷) اشاره نمود.

در پایان برای بهبودی هر چه بیشتر آثار خصوصی‌سازی، همکاری همه جانبه بخش دولتی به حذف هر گونه بازدارنده اداری و مالی از سر راه توسعه بخش خصوصی و فرهنگ‌سازی در این زمینه پیشنهاد می‌شود.

واژگان کلیدی: ماده‌های قانونی ۸۸ و ۲۷، خصوصی‌سازی، ورزش استان اصفهان.

۱-مقاله حاضر برگرفته از یک طرح پژوهشی است که زیر نظر وزارت ورزش و جوانان و اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان به انجام رسیده است.

۲- دانشیار، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)
E-mail: M.salimi@spr.ui.ac.ir

۳- دانشجوی دکتری، مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

امروزه تأسیسات دولتی ورزشی از لحاظ کارایی عملیاتی و عملکرد مالی در حد کمتر از مطلوب هستند و چندان دلخواه عموم جامعه نمی‌باشند. از طرفی بسیاری از تأسیسات ورزشی که کاملاً در مالکیت دولت هستند و به شکل دولتی اداره می‌شوند با کمبود بودجه مواجه می‌گردند. این وضعیت سبب حذف یا کاهش خدمات و رویدادهای ترتیب داده شده به وسیله این مؤسسات شده است (محرم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۴). خصوصی سازی یک ضرورت در بخش ورزشی است که موضوعی جدید و مهم در این حیطه به شمار می‌رود. روند فزاینده رقابت‌های ورزشی، استقبال تمامی اقشار جامعه به شرکت در برنامه‌های ورزشی و امور مربوط به آن و نیز گوناگونی و تعدد مشاغل در این زمینه نیاز به فعالیت بخش خصوصی و استفاده از مدیران تعلیم دیده را بیش از پیش بوجود آورده است (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۴). خصوصی سازی، واگذاری عمده و سنجیده دارایی‌ها و یا بخشی از بدنه دولت توسط شرکت‌های دولتی به عامل‌های اقتصادی خصوصی است (بوباکری و همکاران^۱، ۲۰۱۹: ۱۳۲) که پس از بحران‌های مالی و عدم کارایی دولت در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ اهمیت یافت و موجب واگذاری گسترده دولت در بخش‌های بحران‌زده و نیازمند به کمک شد (مگینسون^۲، ۲۰۱۷: ۱۴۳). در واقع، خصوصی سازی یک سیاست اقتصادی جهت تعادل بخشیدن میان دولت و دیگر بخش‌های اقتصادی با هدف ایجاد رقابت کامل و حصول بیشتر کارایی اقتصادی - اجتماعی است (نیومن^۳، ۲۰۰۱: ۷۰). البته گورتو و همکاران^۴ (۲۰۱۶) معتقدند که خصوصی سازی به ندرت در بخش‌های خیلی بزرگ و خطوط بالای تولید به کار می‌رود و بیشتر در بخش‌های کوچک و خطوط پایین تولید مؤثر است. بحث خصوصی سازی در ورزش را می‌توان به شکل ویژه با اجرای ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت پیاده کرد. اهداف و سیاست‌های اصلی این ماده در ۴ محور ایجاد عدالت اجتماعی، منطقی نمودن اندازه دولت، کاهش اعتبارات جاری و ایجاد اشتغال پایدار می‌باشد (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۴). در ماده‌های قانونی ۸۸ و ۲۷ به خرید خدمات از بخش غیردولتی، مشارکت با بخش غیردولتی، واگذاری مدیریت به بخش غیردولتی و چگونگی واگذاری پروژه‌ها تأکید شده است که این موضوع اهمیت خصوصی سازی و برون سپاری را برای سازمان‌های دولتی بیش از پیش معین می‌نماید.

با یک بررسی ساده متوجه خواهیم شد که بیشتر سازمان‌ها بخشی یا تمام فعالیت‌های سازمان را خصوصی سازی یا برون سپاری می‌کنند، یا این که این فرآیند را مورد بررسی قرار می‌دهند (گل و بوداک^۵، ۲۰۰۶: ۱۰۰). نگاهی به تجربه جهانی خصوصی سازی گویای آن است که در بسیاری از کشورهای پیشرفته، دستاوردهای مثبت و موفقیت آمیزی داشته، اما در اکثر کشورهای درحال توسعه به دلیل عدم وجود بسترهای نهادی لازم، نتایج اجرای این سیاست با اهدافی که برای آن برشمرده شد، فاصله زیادی داشته است (مومنی و حاجی‌نوروزی، ۱۳۹۶: ۲۲۲). مطالعات گذشته در این باره شواهدی را در مورد عوامل تعیین کننده خصوصی سازی و عملکرد شرکت‌ها قبل و بعد از

1. Boubakri et al.
2. Megginson
3. Newman
4. Gurtu et al.
5. Goel & Budak

خصوصی سازی نشان می دهد (فرل و همکاران^۱، ۲۰۱۶: ۵۸۷). با این وجود مطالعات بر روی آثار خصوصی سازی به جای نگاه گستره بر رفاه اجتماعی، عموماً بر برخی آثار در مورد ذی نفعان خاص، سهامداران خارجی و داخلی، سرمایه گذاران و دولت تمرکز دارند (ال قول و همکاران^۲، ۲۰۱۷: ۳۶۳). نتایج پژوهش کایرک^۳ در سال ۲۰۰۴ نشان می دهد که برای موفقیت یک امر در ورزش، وجود سازمان ها و واحدهای مربوطه نقش و اهمیت بسزایی دارد و تشکیلات هر کشور در آن بخش باید منسجم و مشخص باشد و فعالیت ها و اهدافی را که در حال انجام و پیگیری هستند باید از استحکام و دلیل منطقی برخوردار باشند. نتایج پژوهش خلیلی و همکاران (۱۳۹۱) حاکی از این بود که عوامل مؤثر بر اجرای ماده ۸۸ در ورزش به ترتیب شامل نهادی و سازمانی، کارایی خدمات اجتماعی، اقتصادی، بخش غیر دولتی و فرهنگی می باشند.

ورزش به طور فزاینده ای در بسیاری از زمینه ها، بخش پیوسته ای از طرح های بازرگانی از جمله در رسانه های چند ملیتی و سرگرمی های متفاوت است (رضوی، ۱۳۸۵: ۶۶). این امر موجب شده است ورزش در خرید خدمات اقداماتی قرار گیرد که تأکید یا هدف آن ها آگاهی دادن به شهروندان یک ملت و آموزش بازرگانی دولت به آنان است (میرشا و چانگ^۴، ۲۰۱۲: ۹۵). بررسی پیشینه خصوصی سازی در ورزش نشان می دهد تقریباً تمام کشورهای دنیا برای نقش و جایگاه خصوصی سازی و برون سپاری در ورزش، اهمیت ویژه ای قائل اند و دولت ها اقدام هایی نیز در این راستا انجام داده اند که نتایج آن مثبت بوده است (شاهرخ شاهی، ۱۳۸۸: ۷۱)، اما شرایط حاکم بر ورزش کشور ما، حکایت از آن دارد که در دهه های گذشته، بخش های مختلف ورزش همگانی، قهرمانی، آموزش و پرورش و جز آن در سیطره مستقیم دولت یا مؤسسات وابسته به آن بوده، به طوری که، امکان زمینه سازی فعالیت های سرمایه گذاری بخش های خصوصی به نحو مطلوب و مناسب فراهم نشده است (شمسانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۶۴). نتایج پژوهش تلا و همکاران^۵ (۲۰۱۲) حاکی از این است که تاخیر در شکل گیری سیاست های خصوصی سازی ورزش ناشی از عواملی پیش رو می باشد: عامل اول مشروعیت مداخله دولت در اجرای برنامه های ورزشی را زیر سؤال می برد؛ عامل دوم فقدان تشکیل اتحادیه ها و انجمن های حرفه ای برای ثبات نسبی خدمات ورزشی به صورت تجاری و حرفه ای و عامل سوم کنترل انحصاری بر خدمات در برابر مشارکت کنندگان ورزشی است. همچنین به نظر می رسد که باید تمایزهای اساسی بین خدمات عمومی ورزشی و ورزش های قهرمانی و حرفه ای در عمل ایجاد شود. البته با وجود موانع اقتصادی، حقوقی، قانونی و ساختاری جهت خصوصی سازی در ورزش (قره خانی و همکاران، ۱۳۹۴: ۵۵)؛ پژوهش های اخیر بیانگر آن است که بخش خصوصی می تواند نقش مؤثری در توسعه ورزش همگانی، قهرمانی و همچنین اهدافی از قبیل اشتغال زایی و افزایش بهره وری از اماکن و تجهیزات ورزشی داشته باشد (محرم زاده و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۴). از این رو سازمان هایی از جمله وزارت ورزش و جوانان که متولی امر ورزش در کشور می باشد، برای پیشبرد اهداف ورزشی به سازمان های خصوصی روی

1. Ferrell et al.
2. El Ghouli et al.
3. Kirke
4. Mishra & Chang
5. Tellaa et al.

آورده است که دارای سرمایه‌گذاری بهتر و بیشتر نسبت به سازمان‌های دولتی می‌باشند (ژانت‌بی و همکاران^۱، ۱۳۸۲: ۹۴-۹۷).

طبق نتایج پژوهش دلینور^۲ (۲۰۱۲) برای خصوصی‌سازی نه مسیر واحدی وجود دارد و نه بهترین ساختار مالکیت. این امر با تنوعی از مالکیت‌ها و ترتیبات مدیریتی، نه تنها در تمامی اقتصادهای بازار، بلکه در درون هر یک از آن‌ها مشخص می‌شود. همچنین نتایج و آثار آن در سازمان‌های مختلف، متفاوت خواهد بود، برای نمونه نتایج پژوهش میچی و آگتون^۳ (۲۰۰۵) بیانگر آن است که اداره خصوصی باشگاه‌های ورزشی نه تنها باعث بهبود در معیارهای اداره باشگاه‌ها شده است، بلکه باشگاه‌ها نیز توانسته‌اند با شفاف‌سازی اطلاعات مدیریتی و مالی خود، سود بیشتری کسب نمایند. نتایج دیگر پژوهش‌ها حاکی از آن است که اجرای سیاست‌های خصوصی‌سازی موجب بهره‌وری شاخص‌های عملکرد (فیورنتینو و همکاران^۴، ۲۰۰۹: ۵۶۲؛ براون و همکاران^۵، ۲۰۰۸: ۹۳)، کارایی و سودآوری (ارل^۶، ۲۰۰۲: ۲۶۸)، بهبود عملکرد (گاپتا^۷، ۲۰۰۱: ۱۹۸) شده است. در بسیاری از کشورهای جهان ساختار سنتی باشگاه‌ها تغییر کرده و به کمک تجاری شدن باشگاه‌ها صنعت ورزش رونق قابل توجهی گرفته است؛ به طوری که ارزش افزوده صنعت ورزش بخش قابل توجهی از محصول ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد و نقش مهمی در ایجاد درآمد، اشتغال و نیز تفریح و سرگرمی ایفا می‌کند (نادریان جهرمی و مصلحی، ۱۳۹۴: ۲۵). امروزه هیئت‌های ورزشی علاوه بر تمرکز در رشته‌های خاص ورزشی و پرورش قهرمانان، نقش مهمی در شادابی و پویایی جامعه، سوق دادن جوانان به سمت ورزش و پیشبرد اهداف سازمان‌های ورزشی دارند، ولی صنعت ورزش در ایران هزینه‌بر بوده و هیئت‌ها و باشگاه‌های ایرانی از دولت بودجه می‌گیرند و توان درآمدزایی زیادی ندارند (پاداش و همکاران، ۱۳۹۱: ۴۹). نتایج مطالعات گذشته نیز حاکی از آن است که در کشورهای کم درآمد و یا با درآمد متوسط، با وجود توانایی‌های بسیار، در بیشتر موارد، دولت‌ها همواره برای ارائه خدمات به مردم با کمبود بودجه و تجهیزات کافی مواجه هستند (میتروویچ و همکاران^۸، ۲۰۱۷: ۱۲۵). مسلم است تعادل و پاسخ‌گویی به نیازمندی‌های ورزشی جامعه، فقط با تکیه بر سرمایه‌گذاری دولتی در بودجه‌های سالانه میسر نبوده و راه حل منطقی و مفیدی که در بسیاری از کشورها تجربه شده است، اجرای مکانیزم سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی و ترغیب و تشویق آنان در این زمینه بوده است (رضوی، ۱۳۸۶: ۸). به طور کلی، عملکرد بخش‌های دولتی در حوزه ورزش مطلوب نبوده و ارائه خدمات آن‌ها پرهزینه و بی‌کیفیت می‌باشد که نتیجه آن انصراف بخش عظیمی از جامعه برای مشارکت در ورزش شده است (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۵). از طرفی بخش‌های خصوصی اغلب خدمات مناسب‌تری را فراهم نموده و دسترسی به این خدمات را برای مشتریان بهبود بخشیده و موجب رضایت آنان می‌گردند. با این حال تنظیم و نظارت دولتی بر خدمات بخش خصوصی توسط دولت‌های مختلف، متفاوت است (لوین و همکاران^۹، ۲۰۱۹: ۳۵۶۹). البته اتخاذ روش‌های مفید و مناسب برای اجرای خصوصی‌سازی به طوری که در

1. Janet Bi et al.
2. Delianur
3. Michie & Oughton
4. Fiorentino et al.
5. Brown et al.
6. Earle
7. Gupta
8. Mitrovich et al.
9. Levin et al.

آن دو اصل مهم (افزایش سودآوری) و (تقویت مالکیت) خصوصی توجه گردد، از اولویت‌های این فرایند می‌باشد که در آئین‌نامه اجرایی ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت به آن اشاره شده است (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۴). در ماده‌های قانونی (۸۸ و ۲۷) به استفاده از ظرفیت‌های بخش غیر دولتی با پرداخت هزینه سرانه و در اختیار قرار دادن مراکز و واحدهای خدماتی، فرهنگی، رفاهی متعلق به بخش غیر دولتی که توسط دستگاه دولتی در حال بهره‌برداری یا آماده بهره‌برداری و یا نیمه تمام است، تأکید شده است. این روش که به صورت اجاره به اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی داده شده است، فرصت مناسبی برای ادارات ورزش و جوانان مهیا نموده تا بتوانند بر فعالیت‌ها و اهداف اصلی سازمان تمرکز نموده و از ظرفیت‌های بخش‌های غیر دولتی برای بهبود خدمات استفاده نمایند (سایت سازمان خصوصی‌سازی). پژوهش‌های گذشته نیز حاکی از توافق ۵۸/۶ درصدی مدیران اجرایی و ۸۰ درصدی مدیران باشگاهی با امر خصوصی‌سازی در ورزش می‌باشد (مصلی‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۳: ۹۰)، ولی تاکنون به بررسی آثار خصوصی‌سازی در ساختار ورزشی کشور پرداخته نشده است، لذا در این پژوهش سعی بر آن است که تحلیلی بر آثار ماده‌های مختلف قانونی (ماده ۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان پرداخته شود.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی - تحلیلی می‌باشد که به روش میدانی اجرا و از لحاظ هدف جز پژوهش‌های کاربردی است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مدیران و کارشناسان اداره‌های ورزش و جوانان استان اصفهان، شامل ۵۵ اداره و ۸۲۹ نفر بود که این افراد با موضوع پژوهش (خصوصی‌سازی و برون‌سپاری) آشنا بودند. همچنین برای تعیین نمونه آماری با استفاده از جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۶۵ نفر به صورت تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. از طرفی بیشتر منابع در مدل‌یابی معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه پژوهش را ۲۰۰ مورد بیان می‌کنند و یا برای تعیین حداقل حجم نمونه از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$5Q \leq n \leq 15Q$$

که در آن Q تعداد متغیرهای مشاهده شده (گویه‌های پرسشنامه) و n حجم نمونه آماری می‌باشد (رامین‌مهر و چارستاد، ۱۳۹۴: ۷۸). پس از توزیع پرسشنامه‌ها تعداد ۲۱۷ پرسشنامه بدون نقص جمع‌آوری شد که با توجه به اینکه تعداد گویه‌های پرسشنامه ۳۱ عدد بودند، شرط حداقل حجم نمونه و فرمول فوق نیز رعایت گردید، و همین تعداد به عنوان نمونه آماری تعیین شدند. علاوه بر این کفایت نمونه با استفاده از آزمون کایسر-مایر-اولکین^۱ (KMO) تأیید گردید. ابزار اندازه‌گیری پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته آثار خصوصی‌سازی بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی می‌باشد. جمع‌آوری داده‌های پژوهش در دو بخش صورت گرفته است. در بخش کتابخانه‌ای داده‌های مربوط به ادبیات و پیشینه پژوهش با مرور مقالات، کتاب‌ها، پایان‌نامه‌ها و جستجوی اینترنتی بررسی گردید و در بخش میدانی به پخش و جمع‌آوری پرسشنامه‌های تحقیق پرداخته شد. پرسشنامه تحقیق محقق ساخته بوده و دارای ۳۸ سؤال تخصصی و ۴ سؤال برای مشخصات جمعیت‌شناختی بود که براساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری شده بود. در بررسی روایی محتوی ضمن بررسی دقیق متون و ادبیات تحقیق در مورد خصوصی‌سازی، تعداد ۳۸ سؤال مطرح گردید. بعد از طرح سؤالات، پیش‌نویس اولیه پرسشنامه تهیه و در اختیار اساتید و

متخصصان علوم ورزشی و علوم اقتصادی (۱۰ نفر) قرار گرفت تا مربوط بودن، وضوح و سادگی هر سؤال مورد بررسی قرار گیرد. بعد از بررسی نظرات اساتید و متخصصان و براساس شاخص والتس و باسل سؤالاتی که ضریب بالای ۰/۷۹ را کسب کردن در پرسشنامه باقی ماندند (۳۱ سؤال). بعد از این مرحله، پرسشنامه در اختیار ۳۰ نفر از پاسخگویان قرار گرفت و پایایی سؤالات و کل پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت که در این مرحله پرسشنامه از پایایی بالایی (۰/۹۴) برخوردار بودند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از روش‌های آمار توصیفی (مانند جداول، درصد، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (مانند تحلیل عاملی اکتشافی و تحلیل عاملی مرتبه دوم) استفاده گردید. همچنین تجزیه و تحلیل داده‌ها در این پژوهش توسط نرم‌افزارهای اسپس/اس‌اس نسخه ۲۲ و نرم افزار لیزرل^۱ انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش

در پژوهش حاضر، برای تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده، ابتدا از آمار توصیفی برای بررسی متغیرهای جمعیت شناختی تحقیق شامل سن، جنسیت، سابقه کار، مدرک تحصیلی و جنسیت استفاده گردید که نتایج آن در جدول ۱، بیان شده است.

جدول ۱. متغیرهای جمعیت شناختی نمونه آماری

متغیرهای جمعیت شناختی	سطوح متغیرها	فراوانی درصدی
سن	۳۰-۲۵	۲۰/۵
	۳۵-۳۱	۳۱/۴
	۴۰-۳۶	۲۲/۵
	۴۵-۴۱	۱۶/۴
	۴۶ به بالا	۹/۲
وضعیت تأهل	مجرد	۲۰/۳
	متاهل	۷۹/۷
	۱-۵	۱۷/۷
سابقه کار	۶-۱۰	۲۹/۷
	۱۱-۱۵	۲۴/۲
	۱۶-۲۰	۱۷/۸
مدرک تحصیلی	بالا تر از ۲۰	۱۰/۶
	لیسانس	۶۷/۶
	فوق لیسانس و دکتری	۳۲/۴
جنسیت	مرد	۷۱/۷
	زن	۲۸/۳

سپس جهت تعیین میزان همبستگی شاخص‌های مورد مطالعه در پرسشنامه، از آزمون کرویت بارتلت^۲ استفاده گردید. جدول ۲، بیانگر خروجی آزمون کرویت بارتلت و شاخص کایسر-مایر-اولکین می‌باشد.

1. SPSS & Lisrel
2. Bartlett's Test of Sphericity

جدول ۲. نتایج آزمون KMO و بارتلت

شاخص کفایت نمونه گیری (KMO)	آزمون بارتلت	
	۳۶۶۶/۰۰۰	خی دو
۰/۸۹۲	۴۶۵	درجه آزادی
	۰/۰۰۰	سطح معنی داری

مطابق با جدول ۲، معنی داری آزمون کرویت بارتلت نشان دهنده این مطلب است که در ماتریس داده‌ها به اندازه کافی همبستگی وجود دارد. بنابراین، می‌توان تحلیل عوامل را ادامه داد. همچنین نتایج آزمون کایسر-مایر-اولکین بیانگر کفایت حجم نمونه برای اجرای تحلیل عاملی مناسب می‌باشند. علاوه بر این در اولین مرحله از تحلیل عاملی اکتشافی، ضرایب تعیین سؤالات بزرگ‌تر از ۰/۵ بوده و در وضعیت مناسبی قرار گرفتند. خروجی جدول ۳، تبیین واریانس است که در آن تعداد عوامل شناسایی شده و میزان تبیین واریانس برای هر کدام از آن‌ها مشخص می‌شود.

۲۸۵

جدول ۳. درصد واریانس و مقادیر ویژه عامل‌های مختلف

مقادیر ویژه اولیه			واریانس تبیین شده			مجموع مقادیر عامل‌ها بعد از چرخش			
کل	درصد واریانس	درصد جمعی	کل	درصد واریانس	درصد جمعی	کل	درصد واریانس	درصد جمعی	
۱۱/۷۴۲	۳۷/۰۰۵	۳۷/۰۰۵	۱۱/۴۷۲	۳۷/۰۰۵	۳۷/۰۰۵	۱۱/۵۹۹	۱۱/۵۹۹	۱۱/۵۹۹	۱
۱/۹۵۳	۶/۲۹۸	۴۳/۳۰۳	۱/۹۵۳	۶/۲۹۸	۴۳/۳۰۳	۲۲/۸۵۷	۱۱/۲۵۸	۳/۴۹	۲
۱/۶۳۲	۵/۲۶۵	۴۸/۵۶۸	۱/۶۳۲	۵/۲۶۵	۴۸/۵۶۸	۳۳/۱۰۱	۱۰/۲۴۴	۳/۱۷۶	۳
۱/۴۵۵	۴/۶۹۵	۵۳/۲۶۳	۱/۴۵۵	۴/۶۹۵	۵۳/۲۶۳	۴۲/۸۶۵	۹/۷۶۴	۳/۰۲۷	۴
۱/۳۶۴	۴/۴	۵۷/۶۶۴	۱/۳۶۴	۴/۴	۵۷/۶۶۴	۵۲/۴۶۸	۹/۶۰۳	۲/۹۷۷	۵
۱/۲۳۸	۳/۹۹۴	۶۱/۶۵۷	۱/۲۳۸	۳/۹۹۴	۶۱/۶۵۷	۶۰/۴۷	۸/۰۰۲	۲/۴۸۱	۶
۱/۰۴	۳/۳۵۵	۶۵/۰۱۲	۱/۰۴	۳/۳۵۵	۶۵/۰۱۲	۶۵/۰۱۲	۴/۵۴۲	۱/۴۰۸	۷
۰/۹۴۷	۳/۰۵۴	۶۸/۰۶۶							۸
۰/۸۴۳	۲/۷۲۱	۷۰/۷۸۷							۹
۰/۸۰۵	۲/۵۹۸	۷۳/۳۸۵							۱۰
۰/۷۱۴	۲/۳۰۴	۷۵/۶۸۹							۱۱
۰/۷۱۲	۲/۲۹۷	۷۷/۹۸۷							۱۲
۰/۶۴۴	۲/۰۷۸	۸۰/۰۶۵							۱۳
۰/۶۱۶	۱/۹۸۶	۸۲/۰۵۱							۱۴
۰/۵۷۷	۱/۸۶۳	۸۳/۹۱۳							۱۵
۰/۵۲۶	۱/۶۹۸	۸۵/۶۱۱							۱۶
۰/۴۹۹	۱/۶۱۱	۸۷/۲۲۲							۱۷
۰/۴۹۱	۱/۵۸۵	۸۸/۸۰۸							۱۸
۰/۴۴۸	۱/۴۴۶	۹۰/۲۵۴							۱۹
۰/۴۲۶	۱/۳۷۳	۹۱/۶۲۷							۲۰

۲۱	۰/۳۳۶	۱/۰۸۴	۹۲/۷۱۱
۲۲	۰/۳۱۳	۱/۰۰۸	۹۳/۷۲
۲۳	۰/۲۸۶	۰/۹۲۴	۹۴/۶۴۳
۲۴	۰/۲۷۶	۰/۸۸۹	۹۵/۵۳۲
۲۵	۰/۲۴۵	۰/۷۹	۹۶/۳۲۳
۲۶	۰/۲۳۲	۰/۷۴۷	۹۷/۰۷
۲۷	۰/۲۰۷	۰/۶۶۷	۹۷/۷۳۷
۲۸	۰/۱۹۵	۰/۶۲۸	۹۸/۳۶۵
۲۹	۰/۱۹۱	۰/۶۱۷	۹۸/۹۸۲
۳۰	۰/۱۷	۰/۵۴۹	۹۹/۵۳۲
۳۱	۰/۱۴۵	۰/۴۶۸	۱۰۰

۲۸۶

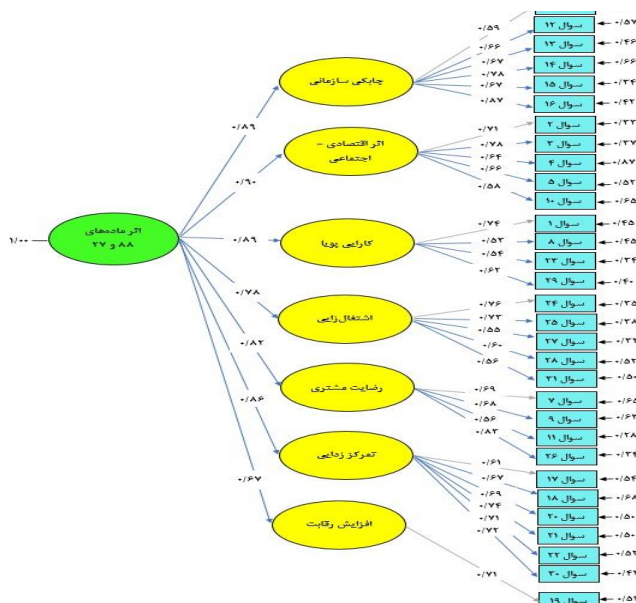
مطابق با نتایج جدول ۳، در کل ارزش ویژه هفت عامل بیشتر از یک (۱۱/۷۴۲)، ۱/۹۵۳، ۱/۶۳۲، ۱/۴۵۵، ۱/۳۶۴، ۱/۲۳۸، ۱/۰۴ بوده و قابلیت تبیین واریانس متغیرها را دارند. این هفت عامل ۶۵/۰۱۲ درصد از واریانس کل مهم‌ترین اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان را تبیین می‌کردند که بیش‌ترین سهم را عامل اول با (۳۷/۰۰۵ درصد) و کم‌ترین سهم مربوط به عامل هفتم با (۳/۳۵۵ درصد) می‌باشد. در جدول ۴، نیز مهم‌ترین خروجی تحلیل عاملی اکتشافی محسوب می‌شود و ماتریس چرخش یافته عاملی نام دارد. در این ماتریس مشخص می‌شود که کدام متغیر (گویه) به کدام عامل مربوط است.

جدول ۴. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی و بارهای عاملی گویه‌های پرسشنامه

سؤالات	چابکی سازمانی	اقتصادی- اجتماعی	کارایی پویا	اشتغال‌زایی	رضایت مشتریان	تمرکززدایی	افزایش رقابت
سؤال ۱	۰/۱۵	۰/۴	۰/۵۴۳	۰/۲۵	۰/۱۹۴	۰/۱۳۶	۰/۰۳۶
سؤال ۲	۰/۰۶۳	۰/۵۷۹	۰/۴۰۶	۰/۳۲	۰/۱۵۱	۰/۲۲۵	-۰/۰۱۲
سؤال ۳	۰/۱۷۷	۰/۵۱۷	۰/۴۴۶	۰/۳	۰/۱۱	۰/۱۷۹	۰/۰۱۵
سؤال ۴	۰/۱۲۹	۰/۷۹	۰/۰۶۴	۰/۰۵۳	-۰/۰۰۵	۰/۱۱۹	۰/۱۴۷
سؤال ۵	۰/۱۹۴	۰/۴۶۱	۰/۲۱۸	۰/۱۶	۰/۳۴۲	۰/۲۶۴	۰/۰۶۹
سؤال ۶	۰/۴۰۲۱	۰/۴۰۱۷	۰/۰۹	۰/۲۰۹	۰/۳۱۷	-۰/۲۰۶	۰/۲۱۶
سؤال	۰/۱۸۵	۰/۲۵۶	۰/۰۹۳	۰/۰۸۶	۰/۶۴۸	۰/۱۰۸	۰/۰۳۸
سؤال ۸	۰/۲۰۶	۰/۳۷۳	۰/۵۱۸	-۰/۱۸	۰/۳۷۹	-۰/۰۳۸	۰/۲۸۸
سؤال ۹	۰/۱۳۸	۰/۱۶۹	۰/۰۷۲	۰/۱۰۹	۰/۶۹۹	۰/۲۶۹	-۰/۰۲۶
سؤال ۱۰	۰/۳۷۶	۰/۵۹۵	۰/۰۲۸	۰/۰۵۳	۰/۲۸۶	۰/۰۷۴	-۰/۱۰۳
سؤال ۱۱	۰/۲۷۵	۰/۲۰۳	۰/۲۷۲	۰/۰۷۵	۰/۵۷	۰/۱۱۳	۰/۲۹۹
سؤال ۱۲	۰/۵۷۱	۰/۰۰۴	۰/۴۰۴	۰/۲۷۳	۰/۰۵۳	۰/۱۴	۰/۲۶۹
سؤال ۱۳	۰/۵۹۲	۰/۳۶	۰/۰۴۲	۰/۲۷۷	۰/۰۵۲	۰/۱۳۷	۰/۲۷۷

سؤال ۱۴	۰/۷۴۷	۰/۰۹۶	۰/۱۱۷	۰/۱۴۷	۰/۲	۰/۱۱۹	۰/۰۸۳
سؤال ۱۵	۰/۵۵۳	۰/۴	۰/۲۴۹	۰/۰۵۲	۰/۲۸۶	۰/۰۲	۰/۰۷۹
سؤال ۱۶	۰/۶۴۵	۰/۳۷۲	۰/۳۲۳	۰/۱۵۵	۰/۱۷۳	۰/۱۱۶	-۰/۰۵
سؤال ۱۷	۰/۴	۰/۳۷۳	۰/۱۳۵	۰/۱۱۷	۰/۲۴۹	۰/۴۰۱	-۰/۲۴۳
سؤال ۱۸	-۰/۰۱۴	۰/۲۶۴	۰/۳۴۶	۰/۱۵۸	۰/۰۸	۰/۵۳۳	۰/۴۶۴
سؤال ۱۹	۰/۱۸۳	۰/۰۴۲	-۰/۰۸۴	۰/۰۷۹	۰/۰۵۲	۰/۲۲۶	۰/۷۷۲
سؤال ۲۰	۰/۱۷۹	۰/۳۸۷	۰/۱۰۵	۰/۲	۰/۱۶۹	۰/۵۶۴	۰/۱۵۱
سؤال ۲۱	۰/۴۹۹	۰/۱۲۱	۰/۲۱۳	-۰/۱۱۵	۰/۱۵۷	۰/۶۰۳	۰/۰۹۱
سؤال ۲۲	۰/۴۰۸	۰/۰۷	۰/۳۸۸	۰/۲۵۲	۰/۰۱۷	۰/۴۹۷	-۰/۰۶۱
سؤال ۲۳	۰/۱۱۲	۰/۰۷۸	۰/۸۱	۰/۰۹۷	۰/۱۶۳	۰/۱۱۹	-۰/۰۱
سؤال ۲۴	۰/۳۰۲	۰/۱۵۸	۰/۱۰۶	۰/۶۳۶	۰/۳۷۵	۰/۰۴۹	۰/۰۶۱
سؤال ۲۵	۰/۱۴۳	۰/۱۰۹	۰/۱۴۶	۰/۶۴۱	۰/۵۳۱	۰/۰۷۷	-۰/۱
سؤال ۲۶	-۰/۰۰۸	-۰/۲۷۶	۰/۲۴۹	۰/۳۷۲	۰/۶۳۹	۰/۲۰۱	-۰/۰۰۵
سؤال ۲۷	۰/۰۴۷	۰/۱۲۳	۰/۱۱۱	۰/۸۷۹	۰/۰۳۳	-۰/۰۳۵	۰/۱۲۷
سؤال ۲۸	۰/۳۱۳	۰/۱۳۵	۰/۳۹۱	۰/۵۴۲	۰/۰۶	۰/۰۶۹	۰/۰۶۱
سؤال ۲۹	۰/۳۱۲	۰/۰۷۵	۰/۶۸۴	۰/۲۳۱	۰/۱۲۲	۰/۱۷۶	-۰/۱۱
سؤال ۳۰	-۰/۰۲۴	۰/۰۳۱	۰/۰۴۹	-۰/۰۴۶	۰/۲۴۵	۰/۶۶۹	۰/۱۸۱
سؤال ۳۱	۰/۳۰۴	۰/۳۵۵	۰/۱۳۱	۰/۴۴	۰/۱۰۲	۰/۳۳۲	-۰/۰۱

مطابق با جدول ۴، مشخص شد که گویه‌های ۶، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ مربوط به اثر چابکی سازمانی، گویه‌های ۲، ۳، ۴، ۵، ۱۰ مربوط به اثر اقتصادی - اجتماعی، گویه‌های ۱، ۸، ۲۳، ۲۹ مربوط به کارایی پویا، گویه‌های ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۲۸، ۳۱ مربوط به اثر اشتغال‌زایی، گویه‌های ۷، ۹، ۱۱ و ۲۶ مربوط به رضایت مشتریان، گویه‌های ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۳۰ مربوط به تمرکززدایی و گویه ۱۹ مربوط به اثر افزایش رقابت می‌باشد. پس از مشخص شدن گویه‌های هریک از اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان، از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم برای مشخص کردن این اثرات استفاده گردید که در شکل ۱، نشان داده شده است:

شکل ۱. مدل ضرایب استاندارد شده مقیاس اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان

شکل ۱، نشان می‌دهد که ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان شامل هفت اثر می‌باشد. در ضمن مدل‌های زیر تأییدی بر روایی سازه ابزار تحقیق نیز می‌باشند. سپس برای سنجش برازش مدل از شاخص‌های برازش مطلق، تطبیقی و مقتصد استفاده شد که نتایج آن در جدول ۵، بیان شده است:

جدول ۵. شاخص‌های برازش مدل ابزار تحقیق

وضعیت	مقدار مطلوب	مقدار	شاخص	
			معادل انگلیسی	معادل فارسی
-	-	۱۱۳۸/۲۴	χ^2	خی دو
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۳	GFI	شاخص نیکویی برازش
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۱	AGFI	شاخص نیکویی برازش تعدیل شده
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۱	NNFI	شاخص برازش هنجار نشده
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۰	NFI	شاخص برازش هنجار شده
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۲	CFI	شاخص برازش تطبیقی
مطلوب	مساوی یا بیشتر از ۰/۹۰	۰/۹۲	IFI	شاخص برازش افزایشی
مطلوب	کمتر از ۰/۰۵	۰/۰۰۱۶	RMR	ریشه میانگین مربعات باقیمانده
مطلوب	بزرگتر از ۰/۵۰	۰/۷۹	PNFI	شاخص برازش مقتصد هنجار شده
مطلوب	کمتر از ۰/۱	۰/۰۹۴	RMSEA	ریشه میانگین مربعات خطای برآورد
مطلوب	بین ۱ تا ۳	۱/۸۹	CMIN/DF	خی دو بهنجار شده

نتایج جدول ۵، گویای این مطلب است که شاخص‌های نسبت خبی دو به درجه آزادی CMIN/DF برابر با ۱/۹۸، شاخص برازش مطلق RMR کمتر از ۰/۰۵، شاخص‌های برازش تطبیقی CFI و IFI بیشتر از ۰/۹۰، شاخص نیکویی برازش مقتصد هنجار شده PNFI برابر با ۰/۷۹ و شاخص RMSEA برابر با ۰/۰۹۴ در سطح قابل قبولی قرار دارند، بدین معنی که مدل تحقیق دارای برازش مطلوبی است و ساختار عاملی در نظر گرفته شده برای آن قابل قبول است. در جدول ۶، نیز بارهای عاملی استاندارد شده و سطح معناداری متغیرهای مدل نشان داده شده است:

جدول ۶. بارهای عاملی استاندارد شده و سطح معناداری متغیرهای مدل

متغیر پنهان	گویه‌ها	عوامل کلیدی	بار عاملی استاندارد شده	انحراف استاندارد	t	معناداری آماری
چابکی سازمانی	S۶	یادگیری سریع و یافتن نیازهای مشتریان و ذینفعان ورزشی	۱	-	-	-
	S۱۲	پاسخ‌گویی سریع به تغییرات محیطی و تقاضای بازار	۰/۶۶	۱/۱۶	۷/۶۶	۰/۰۰۱→۱
	S۱۳	افزایش نوآوری و خلاقیت در تولید کالا با ارائه خدمات ورزشی	۰/۶۷	۱/۴۹	۸/۰۳	۰/۰۰۱→۱
	S۱۴	کاهش زمان تأخیر در ارائه خدمات مبتنی بر نیاز مشتریان	۰/۷۸	۱/۹۱	۷/۹۶	۰/۰۰۱→۱
	S۱۵	تخصیص منابع و امکانات ورزشی به صورت بسیار منعطف در حوزه‌های مورد نیاز	۰/۶۷	۱/۵۴	۸/۳۸	۰/۰۰۱→۱
	S۱۶	ارزش قائل شدن برای مهارت‌ها و دانش انسانی	۰/۸۷	۱/۶۱	۸/۷۱	۰/۰۰۱→۱
اقتصادی- اجتماعی	S۲	جذب سرمایه‌گذاران و حامیان ورزشی	۱	-	-	-
	S۳	مدیریت پولی و مالی	۰/۷۸	۱/۳۸	۱۱/۷۶	۰/۰۰۱→۱
	S۴	افزایش اثرات و فعالیت در زمینه تولید کالا و خدمات ورزشی	۰/۶۴	۱/۴۷	۸/۱۵	۰/۰۰۱→۱
	S۵	کاهش هزینه‌های مدیریتی و نظارتی	۰/۶۶	۱/۳۳	۹/۹۴	۰/۰۰۱→۱
	S۱۰	منافع بودجه‌ای و افزایش درآمدزایی	۰/۵۸	۱/۱۲	۸/۳۸	۰/۰۰۱→۱
کارایی پویا	S۱	بهبود کارایی در تولید کالا و ارائه خدمات	۱	-	-	-

۰/۰۰۱→۱	۸/۵۳	۱/۴۲	۰/۵۳	ارائه خدمات ورزشی با کیفیت بهتر و با منابع موجود و مشخص	S۸	
۰/۰۰۱→۱	۹/۳۳	۱/۲۳	۰/۵۴	کاهش هزینه تولید کالا یا خدمات ورزشی به علت رقابت پیمانکاران	S۲۳	
۰/۰۰۱→۱	۹/۵۹	۱/۰۱	۰/۶۲	بکارگیری منابع کمتر و دستیابی به نتایج بیشتر	S۲۹	
-	-	-	۱	ایجاد اشتغال و کارآفرینی در جامعه به طور مستقیم	S۲۴	
۰/۰۰۱→۱	۱۱/۲۷	۱/۱۸	۰/۷۳	ایجاد اشتغال و کارآفرینی در جامعه به طور غیرمستقیم	S۲۵	
۰/۰۰۱→۱	۱۰/۱۳	۲/۵۴	۰/۵۵	افزایش تقاضا جهت افتتاح اماکن و باشگاه‌های ورزشی	S۲۷	اشتغال‌زایی
۰/۰۰۱→۱	۹/۳۱	۱/۴۳	۰/۶۰	افزایش مشارکت مردمی در عرصه‌های مختلف ورزشی	S۲۸	
۰/۰۰۱→۱	۸/۹۹	۱/۲۳	۰/۵۶	افزایش تولید و فروش کالا و خدمات ورزشی	S۳۱	
-	-	-	۱	بهبود رضایت مشتریان	S۷	
۰/۰۰۱→۱	۷/۷۶	۱/۷۳	۰/۶۸	افزایش استفاده کنندگان از اماکن و تجهیزات ورزشی	S۹	رضایت مشتریان
۰/۰۰۱→۱	۸/۳۹	۱/۸۲	۰/۵۶	بهبود کیفیت کالا و خدمات ورزشی ارائه شده به مشتریان	S۱۱	
۰/۰۰۱→۱	۶/۴۲	۱/۶۵	۰/۸۳	افزایش خدمات منظم مشتریان و ذینفعان ورزشی	S۲۶	
-	-	-	۱	کاهش بار نظارتی	S۱۷	
۰/۰۰۱→۱	۷/۸۰	۱/۲۶	۰/۶۷	انتقال فعالیت‌های روتین و تمرکز بر اهداف اصلی سازمان	S۱۸	
۰/۰۰۱→۱	۸/۴۷	۱/۸۹	۰/۶۹	کاهش تصدی‌گری دولت	S۲۰	
۰/۰۰۱→۱	۸/۷۱	۱/۷۶	۰/۷۴	کاهش اندازه سازمان به نسبت حجم فعالیت‌ها	S۲۱	تمرکززدایی
۰/۰۰۱→۱	۸/۵۲	۱/۵۴	۰/۷۱	واگذاری اماکن ورزشی و خدمات ورزشی به پیمانکاران	S۲۲	
۰/۰۰۱→۱	۵/۶۶	۱/۶۹	۰/۷۲	ایجاد باور واگذاری کارها به افراد با تخصص و با تجربه	S۳۰	
-	-	-	۱	افزایش رقابت پیمانکاران از نظر کیفیت، هزینه و زمان	S۱۹	افزایش رقابت

پارامترهای گاما و لامدا، ارتباط بین سازه‌ها را نشان می‌دهند. پارامتر گاما (→)، ارتباط بین متغیر پنهان بیرونی و درونی و پارامتر لامدا (←)، ارتباط بین متغیر پنهان درونی و متغیر مشاهده شده درونی را نشان می‌دهد. براساس این ضرایب و مقدار معناداری آن‌ها که با استفاده از مقدار t انجام می‌گیرد، می‌توان به رتبه‌بندی هر یک از اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی

هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان پرداخت که در جدول ۷، این موضوع نشان داده شده است:

جدول ۷. رتبه بندی اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان

ردیف	عامل	بار عاملی استاندارد شده	t	P-value	رتبه
۱	چابکی سازمانی	۰/۸۹	۸/۴۵	۰/۰۰۱→	۲
۲	اقتصادی - اجتماعی	۰/۹۰	۱۱/۵۶	۰/۰۰۱→	۱
۳	کارایی پویا	۰/۸۹	۱۰/۶۸	۰/۰۰۱→	۲
۴	اشتغال‌زایی	۰/۷۸	۱۰/۱۹	۰/۰۰۱→	۶
۵	رضایت مشتریان	۰/۸۲	۸/۵۸	۰/۰۰۱→	۵
۶	تمرکززدایی	۰/۸۶	۸/۹۴	۰/۰۰۱→	۴
۷	افزایش رقابت	۰/۶۷	۳/۹۳	۰/۰۰۱→	۷

نتایج جدول ۷، نشان می‌دهد مهم‌ترین آثار ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌های ورزشی و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان به ترتیب شامل اثرات اقتصادی - اجتماعی (۰/۹۰)، کارایی پویا و چابکی سازمانی (۰/۸۹)، تمرکززدایی (۰/۸۶)، رضایت مشتریان (۰/۸۲)، اشتغال‌زایی (۰/۷۸) و افزایش رقابت (۰/۶۷) می‌باشند.

بحث و نتیجه‌گیری

در ماده‌های قانونی ۸۸ و ۲۷ به خرید خدمات از بخش غیردولتی، مشارکت با بخش غیردولتی، واگذاری مدیریت به بخش غیردولتی و چگونگی واگذاری پروژه‌ها تأکید شده است که این موضوع اهمیت خصوصی‌سازی و برون‌سپاری را برای سازمان‌های دولتی بیش از پیش معین می‌نماید. با توجه به اهمیت خصوصی‌سازی در ورزش و توافق اکثریت مدیران ورزشی در این امر، تاکنون آثار خصوصی‌سازی در ساختار ورزشی کشور پرداخته نشده بود و پژوهش‌های خارجی و داخلی بیشتر بر آثار در مورد ذی‌نفعان خاص، سهام‌داران خارجی و داخلی و سرمایه‌گذاران تمرکز داشت. لذا هدف از انجام این پژوهش تحلیلی بر آثار خصوصی‌سازی بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان می‌باشد.

مطابق با نتایج حاصل از پژوهش مهم‌ترین اثر ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان اثر اقتصادی و اجتماعی با بار عاملی (۰/۹۰) بود. نتایج این تحقیق حاکی از این بود که خصوصی‌سازی در ورزش در ابعاد گوناگون اثرات مثبت مختلفی بر جامعه می‌گذارد که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به اثرات اقتصادی اشاره نمود. این اثرات شامل سرمایه‌گذاران سازمانی، مدیریت پولی، کاهش بار نظارتی و کنترلی، افزایش اثرات و فعالیت در زمینه‌هایی چون تولید کالاها و خدمات ورزشی با هزینه کمتر، صادرات و واردات، ایجاد اماکن و تسهیلات متناسب با نیاز مشتریان، تبلیغات، مشارکت در بازار بورس، پوشش رسانه‌ای، اشتغال، جذب حامیان مالی می‌شوند. نتایج پژوهش نادریان‌جهرمی و مصلحی (۱۳۹۲) نشان می‌دهد که خصوصی‌سازی موجب بهبود ابعاد اقتصادی و اجتماعی شده، ولی این تأثیر در حوزه‌های مختلف متفاوت می‌باشد. نتایج پژوهش گورتو و همکاران (۲۰۱۶) نیز بیانگر آن بود که برون‌سپاری و

خصوصی‌سازی موجب رشد اقتصادی و کاهش هزینه‌های دولت می‌شود. بوباکری و همکاران (۲۰۱۹) نیز در پژوهش خود بیان کردند که به جای تمرکز بر ذی‌نفعان خاصی و سرمایه‌گذاران، مهم‌ترین اثر خصوصی‌سازی عوامل اجتماعی بوده که باید در ارزیابی آثار آن سنجیده شود. همچنین پژوهش بی‌جورواتن و تیم (۲۰۰۵) و مک‌لین و گوستافسون (۲۰۰۲) بیانگر این بود که خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی نه تنها وسیله‌ای برای تغییر ساختار اقتصاد و افزایش رقابت است، بلکه زیربنای ضروری برای توسعه اقتصادی به شمار می‌رود. علاوه بر این میشر و چانگ (۲۰۱۱)، مهم‌ترین اصل برای خصوصی‌سازی و حرفه‌ای‌گری یک باشگاه را مباحث اقتصادی و درآمدزایی می‌داند، اما نتایج این پژوهش در زمینه رشد اقتصادی با نتایج مومنی و حاجی‌نوروزی (۱۳۹۶)، پژوهش‌های مشیری (۱۳۸۹) و محرم‌زاده و همکاران (۱۳۹۴) همخوانی ندارد. یافته‌های پژوهش مومنی و حاجی‌نوروزی (۱۳۹۶) حاکی از این است که خصوصی‌سازی موجب فساد نقش بخش خصوصی مولد در اقتصاد و سلامت مالی دولت می‌شود. همچنین بهبود سلامت مالی در شرایطی که ساختار نهادی بر رانت و فساد استوار است، امکان‌پذیر نیست. در پژوهش مشیری (۱۳۸۹) اثر خصوصی‌سازی بر رشد اقتصادی خنثی است. همچنین نتایج نشان می‌دهد که سازگاری و تداوم اجرای سیاست خصوصی‌سازی، وجود محیط رقابتی و شفافیت در سیاست‌گذاری‌ها، تأثیری مهم‌تر از خصوصی‌سازی بر رشد اقتصادی دارند. به طور کلی، همان‌گونه که مسائل اقتصادی می‌تواند از آثار خصوصی‌سازی باشد، عدم برخورداری از وضعیت خوب اقتصادی نیز یکی از موانع اجرای خصوصی‌سازی نیز می‌باشد. نتایج پژوهش محرم‌زاده و همکاران (۱۳۹۴) نشان داد که چالش‌های اجرایی ماده ۸۸ (خصوصی‌سازی اماکن ورزشی) در ورزش شهرستان‌ها به ترتیب عبارتند از: موانع مدیریتی، فرهنگی اجتماعی، اقتصادی و قانونی حقوقی. در نتایج پژوهش‌های قره‌خانی و همکاران (۱۳۹۴) و مصلی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۳) نیز عوامل اقتصادی جز موانع خصوصی‌سازی در ورزش ایران می‌باشد.

از دیگر اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان پس از اثر اقتصادی و اجتماعی، کارایی پویا و چابکی سازمانی با بارهای عاملی (۰/۸۹) بودند. امروزه سازمان‌های ورزشی دولتی از لحاظ کارایی عملیاتی و عملکرد مالی پایین‌تر از سطح مطلوب قرار دارند و چندان دلخواه عموم جامعه نیستند. این وضعیت سبب حذف یا کاهش خدمات و رویدادهای ترتیب داده شده به وسیله این سازمان‌ها شده است. مطابق با نتایج این پژوهش، شاید بتوان علت اصلی مشکلات ورزش ایران را در این نکته دانست که اقتصاد ایران دولتی است و به صورت درون‌گرا و انحصارگرا عمل می‌کند که همین امر صنعت ورزش ایران را با مشکل مواجه کرده است. با این وجود نتایج پژوهش رضوی (۱۳۸۳) حاکی از آن بود که اجرای خصوصی‌سازی در ورزش با توسعه و تحول در ورزش و ارتقای کارایی همراه است و موجب اصلاح ساختار ورزش کشور می‌شود. کارایی پویا عبارت است از به کارگیری داده کمتر و دستیابی به میزانی معین از ستاده ناشی از همان مقدار داده و این کارایی پویا نیازمند سرمایه‌گذاری و کار می‌باشد. نتایج پژوهش گودرزوند چگینی و میرزاد زارع (۱۳۸۹) نشان می‌دهد که خصوصی‌سازی بر کارایی تأثیر مستقیم دارد. سجادی و همکاران (۱۳۹۲) نیز در پژوهش خود بیان کردند که کارایی و بهره‌وری سرمایه و نیروی کار در شرکت‌های مورد مطالعه پس از واگذاری سهام آن‌ها به بخش خصوصی ارتقا یافته است. همچنین درصد سهام شرکت‌های واگذار شده به بخش خصوصی با کارایی و بهره‌وری سرمایه و بهره‌وری نیروی کار رابطه مثبت معناداری داشته است. گیون (۲۰۰۱) در پژوهش خود یکی از اهداف خصوصی‌سازی را افزایش کارایی از طریق رقابتی کردن هر چه بیشتر کالا و خدمات به نفع

مصرف کنندگان می‌داند. یافته‌های پژوهش مرادی (۱۳۸۴) بیانگر این بود که خصوصی‌سازی و چرخش به سوی بازار با افزایش کارایی همراه است، اما نتایج پژوهش مومنی و حاجی‌نوروزی (۱۳۹۶) حاکی از این بود که خصوصی‌سازی از طریق تحریف انگیزه‌های سرمایه‌گذاری مولد و کاهش منابع مالی در دسترس بخش خصوصی مولد برای بهبود کارایی و بهره‌وری، دستیابی به هدف ارتقای بهره‌وری را مشکل می‌سازد. همچنین نصیری‌زاده اقدام و آقاجانی‌معمار (۱۳۹۶) در پژوهش خود نشان دادند که در خصوصی‌سازی کسب درآمد به یک هدف مهم تبدیل می‌شود و این امر موجب تعارض بین کارایی با هدف تعقیب کسب درآمد می‌شود.

از طرفی چابکی سازمانی مربوط به توانایی سازمان‌ها برای پاسخ سریع و به طور مؤثر به تغییرات در تقاضای بازار، با هدف یافتن نیازمندی‌های مشتری، برحسب قیمت، خصوصیات، کیفیت، کمیت، و تحویل، می‌باشد. سازمان‌های چابک به بازارهای متغیر با سرعت و به طور مؤثر واکنش نشان می‌دهند. یافته‌های پژوهش اعوانی و همکاران (۱۳۹۶) و لائو و وونگ (۲۰۰۱) بیانگر آن بود که برون‌سپاری با چابکی سازمانی رابطه مستقیم دارد؛ به گونه‌ای که سازمان با یک دامنه گسترده‌ای از محصولات با هزینه پایین، کیفیت بالا، زمان‌های تاخیر کوتاه و تنوع اندازه دسته‌ها برای مشتریان متعدد و مشخصی از طریق تولید مبتنی بر خواسته انبوه مشتری ایجاد ارزش می‌کند. سوبا و نوهم (۲۰۰۱) نیز نشان داد که چابکی سازمانی پاسخ مؤثر به حوادثی است که به سرعت در حال تغییر و غیرمنتظره هستند. نتایج پژوهش لیو و همکاران (۲۰۱۸) حاکی از این بود که سازمان‌های چابک فراتر از انطباق با تغییرات می‌اندیشند و متمایل به استفاده از فرصت‌های بالقوه در یک محیط متلاطم و کسب یک موقعیت ثابت به خاطر نوآوری‌ها و شایستگی‌های خود می‌باشند. همچنین خصوصی‌سازی یکی از راهبردهای چابکی سازمان بوده، چرا که سازمان کارهای متفرقه و فرعی را به بیرون از سازمان سپرده و خود بر مأموریت و اهداف اصلی سازمان تمرکز می‌نماید. حقیقی و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهش خود به این نتایج رسیدند که برون‌سپاری فعالیت‌ها و مواردی دیگر از جمله عوامل مؤثر بر چابکی سازمانی در ادارات ورزش و جوانان بودند. نتایج پژوهش استار (۲۰۱۰) نیز نشان داد که خصوصی‌سازی موجب چابکی سازمانی شده و بار نظارتی و کنترلی و همچنین بار مالی وارد بر دولت را می‌کاهد.

یکی دیگر از اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان تمرکززدایی با بار عاملی (۰/۸۶) بود. خصوصی‌سازی در شکل ظاهری فرآیندی است که در آن وظایف و تاسیسات بخش دولتی در هر سطحی به بخش خصوصی انتقال داده می‌شود، اما در مفهوم حقیقی به اشاعه فرهنگی در تمام سطوح جامعه اطلاق می‌شود که دستگاه قانون‌گذاری، قضائیه، مجریه و تمام احاد یک کشور «باور» کنند که «کار مردم» را باید به «مردم» سپرد (رضوی، ۱۳۸۵: ۶۶) و این امر موجب تمرکززدایی فعالیت‌ها می‌شود. استار (۲۰۱۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسیده است که تمرکززدایی و کاهش اندازه دولت یکی از مهم‌ترین هدف‌های خصوصی‌سازی به شمار می‌رود. نتایج پژوهش موزانگازا و همکاران (۲۰۰۱) نیز نشان داد که با اینکه ورزش و حرکت‌های ورزشی در ایتالیا ریشه در باشگاه‌ها دارد و سازماندهی باشگاه‌ها نیز بر عهده کمیته ملی المپیک است، ولی دولت نقش تکمیلی داشته و کمیته ملی المپیک با واگذاری به بخش خصوصی و مردمی موجب تمرکززدایی شده است. نتایج پژوهش رضوی (۱۳۸۵) بیانگر آن است که خصوصی‌سازی موجب تمرکززدایی در ساختار ورزش شده و یکی از هدف‌های نهایی خصوصی‌سازی در بلند مدت این است که دولت باید فقط به یک سلسله

فعالیت‌های ضروری که انجام آن‌ها جز با کمک دولت امکان‌پذیر نیست، بپردازد و سایر فعالیت‌ها را به بخش خصوصی و غیردولتی واگذار نماید.

رضایت مشتریان، یکی دیگر از اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان با بار عاملی (۰/۸۲) بود. با خصوصی‌سازی، نظم بازار، جایگزین تصمیم‌گیری‌های سیاسی می‌شود و در پی آن تخصیص و بهره‌وری منابع بر پایه انتخاب مصرف‌کنندگان قرار می‌گیرد. نتایج پژوهش کامران و حسینی (۱۳۸۷) نشان داد که میزان رضایت‌مندی از خدمات ارائه شده در بخش خصوصی بیشتر از بخش دولتی بوده است. باید اذعان نمود که شرکت‌های خصوصی همواره انگیزه بیشتری برای تأمین کالا و خدمات مورد نیاز مصرف‌کنندگان از لحاظ کمی و کیفی دارند. یافته‌های پژوهش لوین و همکاران (۲۰۱۹) نیز حاکی از این بود که بخش‌های خصوصی اغلب خدمات مناسب‌تری را فراهم نموده و دسترسی به این خدمات را برای مشتریان بهبود بخشیده و موجب رضایت آنان می‌گردند. مرادی (۱۳۸۴) در پژوهش خود به این نتیجه رسیده است که خصوصی‌سازی موجب افزایش رضایت مشتریان می‌شود. البته خصوصی‌سازی می‌تواند زیان‌هایی هم برای مصرف‌کنندگان داشته باشد. شرکت‌های خصوصی در پی حداکثر سود هستند و به‌ویژه می‌کوشند توان انحصاری خود را هر چه بیشتر افزایش دهند و در واقع اگر دولت قادر به اعمال کنترل و محدودیت‌های لازم برای جلوگیری از انحصار نباشد، مصرف‌کنندگان زیان می‌بینند. نتایج این پژوهش در زمینه رضایت مشتریان با نتایج پژوهش‌های سروانتس (۲۰۰۹) و کاهرامان و همکاران (۲۰۰۸) همخوانی ندارد. نتایج پژوهش سروانتس (۲۰۰۹) حاکی از این بود که بخش غیرخصوصی کمتر حاضر است خدمات غیراقتصادی عرضه کند و منابع را برای کارهای مولد (سودآور) به کار می‌گیرد. بنابراین، با خصوصی‌سازی، برخی کالا و خدمات ممکن است تولید نشود و گروهی زیان ببینند. همچنین نتایج پژوهش کاهرامان و همکاران (۲۰۰۸) نشان داد که با خصوصی‌سازی، بخشی از عوامل تولید ناکارا، مانند نیروی کار کنار گذاشته می‌شوند. هر چند کنار گذاشتن منابع ناکارآ، به طور کلی موجب سود مصرف‌کنندگان و پرداخت کنندگان مالیات می‌گردد، اما زیانی هم برای نیروهای کنار گذاشته خواهد داشت.

یافته‌های این پژوهش حاکی از این بود که از دیگر اثرات ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان اشتغال‌زایی با بار عاملی (۰/۷۸) می‌باشد. بحران بیکاری و وضعیت بازار کار از یکسو و برنامه‌های توسعه اقتصادی کشور از سوی دیگر، که مبتنی بر خصوصی‌سازی و کاهش تصدی دولت است، می‌تواند موجب این شود که برنامه‌ریزان به بررسی وضعیت اشتغال را در سرلوحه برنامه‌های خصوصی‌سازی قرار دهند. مطابق با نتایج بدست آمده از دیدگاه نمونه آماری بخش خصوصی ورزش یکی از حیطه‌های پررونق اقتصادی برای ایجاد اشتغال است، اما متأسفانه در داخل کشور بر اثر عدم تمایل گسترده بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در ورزش و ناکافی بودن منابع مالی به‌ویژه تسهیلات بانکی، همچنین قوانین و مقررات دست و پا گیر اعطای تسهیلات به متقاضیان تأسیس باشگاه‌های ورزشی عملاً نقش این حیطه از ورزش، برای ایجاد اشتغال و کارآفرینی تضعیف شده است. عطارزاده حسینی و سهرابی (۱۳۸۶) در پژوهش خود نشان دادند که ورزش به دو صورت مستقیم و غیرمستقیم بر اقتصاد و بازار کار اثرگذار است. یافته‌های پژوهش شمسایی و همکاران (۱۳۸۸) حاکی از این بود که خصوصی‌سازی در ورزش موجب اشتغال‌زایی خواهد شد. به طوری که در مجموع ۸۳ شغل در ورزش‌های مختلف و با عناوین مختلف ایجاد شده است. نتایج پژوهش روگو (۲۰۰۱) نیز حاکی از این بود که خصوصی‌سازی بر اشتغال‌زایی اثر مسقیم داشته و تعداد افراد استخدام شده در بخش ورزش در کشورهای کانادا،

انگلستان، اسکاتلند، و استرالیا حدود ۲ درصد کل شاغلان است. این تعداد در نیوزیلند ۱/۳ درصد است.

نتایج این پژوهش بیانگر این بود که کم‌ترین اثر ماده‌های مختلف (۸۸ و ۲۷) بر عملکرد اجرایی هیئت‌ها و زیرساخت‌های ورزشی استان اصفهان افزایش رقابت با بار عاملی (۰/۶۷) بود. رقابت مهم‌ترین امتیاز، شاخص برتر و مایه حیات نظام سرمایه‌داری است که موجب ارائه خدمات ورزشی بهتر به ذینفعان خواهد شد و هر عاملی که مانع رقابت بازار شود رفته رفته به ناکارایی نظام حاکم خواهد انجامید. از طرفی مالکیت دولتی بیشتر شرکت‌های تجاری سبب می‌شود رقابتی بین آن‌ها وجود نداشته باشد. مطابق تحقیقات گذشته مفهومی که در همه کشورها به عنوان یکی از هدف‌های خصوصی‌سازی پذیرفته شده، «افزایش رقابت» در فعالیتهای اقتصادی است (مرادی، ۱۳۸۴: ۱۸۳). مطابق با دیدگاه نمونه آماری در زمینه خصوصی‌سازی امور در اداره ورزش و جوانان، تأثیر رقابت در یک بازه زمانی کوتاه آشکار نمی‌شود، بلکه شرایط رقابت در یک چرخه به آرامی شکل می‌گیرد تا پس از یک دوره مشخص، موجب مکانیسم رقابت، تخصیص بهینه عوامل و سرمایه‌گذاری‌ها شده و کارایی اقتصادی را افزایش دهد. نتایج پژوهش میرشا و چانگ (۲۰۱۲) نشان می‌دهد که در کشورهایی که دولت بخش گسترده‌ای از فعالیتهای اقتصادی را در دست دارد، باید اصل رقابت را در عمل پذیرد. بنابراین، کنترل انحصار دولتی بر منافع و حقوق ویژه، باید رفته رفته از میان برداشته شود و امکانات و شرایط برابر برای رقیبان بالقوه واحدهای خصوصی فراهم آید. ناکوتسو و لاکوو (۲۰۰۹) نیز در پژوهش به این نتیجه رسیدند که رقابت در ارائه خدمات و تولید کالا هنگامی پدید می‌آید که ورود به آن رشته به سادگی امکان‌پذیر باشد. در صورت پذیرش واگذاری انحصارهای دولتی به بخش خصوصی، همه مجوزهای انحصارهای، امتیازها و محدودیت‌های گذشته باید به آرامی حذف شود و همه منابع با شرایط یکسان در اختیار شرکت‌ها قرار گیرد.

در پایان باید اذعان نمود با وجود آثار مثبت خصوصی‌سازی و برون‌سپاری در سازمان‌ها، مدیران باید از محدودیت و تهدیدات آن نیز به خوبی آگاهی داشته باشند. مواردی همچون فسادهای مالی، عدم کارایی و کاهش کیفیت خدمات ارائه شده توسط بخش‌های خصوصی برای کسب سودآوری بیشتر در قراردادهای، اغراق در قرارداد و صورت وضعیت‌های انجام کارها، سندسازی همواره از محدودیت‌ها و تهدیدات بالقوه در امر خصوصی‌سازی محسوب می‌شوند. این موارد نیازمند نظارت و کنترل بسیار دقیق توسط تیم‌های متخصص و آشنا با حوزه فعالیت، مبارزه جدی با فساد سیستمی در کشور از طریق شفاف‌سازی و برنامه‌ریزی در راستای توانمندسازی دولت و بخش خصوصی، می‌باشد. همچنین برای بهبودی هر چه بیشتر آثار خصوصی‌سازی، همکاری همه جانبه بخش دولتی به حذف هر گونه بازدارنده اداری و مالی از سر راه توسعه بخش خصوصی و فرهنگ‌سازی در بخش دولتی برای بهبود دیدگاه این بخش به فعالیتهای بخش خصوصی با هدف پشتیبانی روزافزون بخش دولتی از بخش خصوصی پیشنهاد می‌شود. همان‌گونه که نتایج پژوهش فهرنباچر و وینر (۲۰۱۹) نیز نشان داد که حمایت و تشویق قراردادهای برون‌سپاری در موفقیت آن‌ها بسیار مؤثرتر از تنبیه و مجازات در عدم دستیابی به اهداف کوتاه مدت است. با این وجود اخذ هرگونه تصمیم در این باره ملزم به بررسی اهداف نهایی برون‌سپاری می‌باشد.

علاوه بر این در زمینه خصوصی‌سازی در ورزش نیاز به پژوهش‌هایی در زمینه‌های راه‌کارهایی برای واگذاری موفق باشگاه‌های ورزشی در رشته‌های پر طرفدار همچون فوتبال به بخش خصوصی، راه‌کارهایی برای برطرف نمودن تعارض بین کسب سود و کارایی در خصوصی‌سازی در ورزش و نقش خصوصی‌سازی بر کیفیت ورزش و خدمات ورزشی دیده می‌شود.

منابع

- اعوانی، علیرضا؛ شهاب، محمدرضا و دانایی، ابوالفضل. (۱۳۹۶). «شناسایی و رتبه‌بندی عوامل تأثیرگذار بر چابکی سازمان بر پایه برون‌سپاری (مورد مطالعه: شرکت گاز استان سمنان)». فصلنامه علمی- پژوهشی مدیریت منابع انسانی در صنعت نفت. ۹(۳۴)، صص ۱۱۵-۱۴۴.
- پاداش، دنیا؛ سلطان‌حسینی، محمد؛ خبیری، محمد و فتحی، سعید. (۱۳۹۱). «تعیین و اولویت‌بندی عوامل مدیریتی و اجرایی مؤثر بر خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی با روش AHP». مطالعات مدیریت ورزشی. ۱۵، صص ۴۷-۶۲.
- حقیقی، مهدی؛ حامی، محمد و شجاعی، وحید. (۱۳۹۷). «بررسی عوامل مؤثر بر چابکی سازمانی در ادارات ورزش و جوانان استان مازندران». نشریه مدیریت منابع انسانی در ورزش. ۵(۲)، صص ۲۴۹-۲۶۲.
- خلیلی، هادی؛ محمدزاده، یونس؛ ماشااللهی، اکرم و نیکخو، بهمن. (۱۳۹۱). «بررسی عوامل مؤثر بر اجرای ماده ۸۸ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت در اداره کل ورزش و جوانان استان البرز». پژوهش‌های کاربردی مدیریت و علوم زیستی در ورزش. ۳، صص ۳۳-۴۲.
- رامین مهر، حمید و چارستاد، پروانه. (۱۳۹۴). روش تحقیق کمی با کاربرد مدل‌سازی معادلات ساختاری (نرم افزار لیزرل). چاپ ۲، تهران: انتشارات ترمه
- رضوی، سید محمدحسین. (۱۳۸۳). «افزایش کارایی با سیاست خصوصی‌سازی در ورزش». نشریه حرکت. شماره ۲۳، صص ۵-۲۲.
- رضوی، سید محمدحسین. (۱۳۸۵). «خصوصی‌سازی، تمرکززدایی و انتقال وظایف ورزش قهرمانی به کمیته ملی المپیک». نشریه المپیک. ۱۴(۱) (پیاپی ۳۳)، صص ۶۵-۷۵.
- رضوی، محمدحسین. (۱۳۸۶). «خصوصی‌سازی و اصلاح ساختار ورزش قهرمانی در کشور». نشریه حرکت دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران، (۲۷)، صص ۵-۱۸.
- ژانت‌بی، پارکز؛ بیورلی‌آر، کی و زنگر، ژروم کورآترمن. (۱۳۸۲). مدیریت معاصر ورزشی. محمد احسانی. چاپ اول، تهران: انتشارات دانشگاه تربیت مدرس
- سجادی، سیدحسین؛ عربی، مهدی و فلاحی، مریم. (۱۳۹۲). «تأثیر فرآیند خصوصی‌سازی بر شاخص‌های بهره‌وری شرکت‌های واگذار شده». فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی. ۲۱(۶۸)، صص ۴۹-۶۴.
- شاهرخشاهی، محمد باقر. (۱۳۸۸). «خصوصی‌سازی در ورزش کاهش هزینه‌های دولت». هفته نامه برنامه. ۷(۳۱۰)، صص ۶۷-۸۱.
- شمسانی، نبی؛ عبدی، هادی و بلوچی، رامین. (۱۳۸۸). «بررسی وضعیت باشگاه‌های ورزشی خصوصی شهر ایلام با تأکید بر اشتغال‌زایی». فصلنامه المپیک. سال ۱۷. ۴(۴۸)، صص ۶۳-۷۲.
- عطار زاده حسینی، سیدرضا و سهرابی، مهدی. (۱۳۸۶). «توصیف نگرش و گرایش مردم شهر مشهد به فعالیت‌های حرکتی و ورزشی». المپیک. ۱۵(۱) (پیاپی ۳۷)، صص ۳۷-۴۷.
- قره‌خانی، حسن؛ سیف پناهی، جبار و فولادی حیدرلو، شهرام. (۱۳۹۴). «طراحی مدل موانع

خصوصی سازی باشگاه‌های فوتبال ایران». فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان. ۱۴(۲۸)، صص ۵۵-۶۶.

• کامران، فریدون و حسینی، سیدمصطفی. (۱۳۸۷). «بررسی تأثیر فرآیند خصوصی سازی شده خدمات پستی بر عملکرد مالی و رضایت مشتریان (مطالعه موردی اداره پست شهرستان بابل)». فصلنامه پژوهش اجتماعی. ۱(۱)، صص ۱۷۳-۱۹۵.

• گودرزوند چگینی، مهرداد و میرزاد زارع، مهدی. (۱۳۸۹). «اثرات واگذاری (خصوصی سازی) بر کارایی (شرکت سهامی مخابرات استان گیلان)». مجله بررسی های بازرگانی. شماره ۴۰، صص ۸۶-۹۸.

• محرم زاده، مهرداد؛ غایب زاده، شهرروز و توکلی انگوت، سخاوت. (۱۳۹۴). «بررسی چالش های اجرایی خصوصی سازی اماکن ورزشی در ورزش شهرستان ها». پژوهش های معاصر در مدیریت ورزشی. ۵(۱۰)، صص ۷۳-۸۴.

• مرادی، بهنام. (۱۳۸۴). «ابعاد خصوصی سازی و آثار آن بر سرمایه گذاری خصوصی (مطالعه موردی: ایران)». اطلاعات سیاسی اقتصادی. ۲۱۳ و ۲۱۴، صص ۱۸۰-۱۹۹.

• مشیری، سعید. (۱۳۸۹). «خصوصی سازی و رشد اقتصادی یک مطالعه بین کشوری». مجله تحقیقات اقتصادی. شماره ۹۰، صص ۱۴۱-۱۵۸.

• مصلی نژاد، محمد؛ قهرمان تبریزی، کوروش و شریفیان، اسماعیل. (۱۳۹۳). «موانع خصوصی سازی امکانات ورزشی دانشگاه های دولتی ایران». پژوهش در ورزش دانشگاهی. ۶، صص ۸۷-۱۱۲.

• مومنی، فرشاد و حاجی نوروزی، شیمیا. (۱۳۹۶). «اقتصاد سیاسی خصوصی سازی همراه با فساد». فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی. ۱۷(۶۷)، صص ۲۲۱-۲۵۲.

• نادریان جهرمی، مسعود؛ مصلحی، لیلا. (۱۳۹۲). «بررسی ابعاد اجتماعی خصوصی سازی نهاد ورزش (مورد مطالعه: اماکن ورزشی خصوصی شده شهر اصفهان)». پژوهش های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش. ۷(۴)، صص ۲۳-۳۲.

• نصیری اقدام، علی؛ آقاجانی معمار، احسان. (۱۳۹۶). «تعارض بین کارایی در خصوصی سازی با هدف تعقیب کسب درآمد». فصلنامه مجلس و راهبرد. ۲۴(۹۲)، صص ۱۳۷-۱۷۳.

- Bjorvatn, K. & Tim, S. (2005). "Corruption & Privatization". European Journal of Political Economy, 21: p.908.
- Boubakri, N., Guedhami, O., Kwok, Ch. C.Y., Wang, H. (2019). "Is privatization a socially responsible reform?" Journal of Corporate Finance, 56: 129-151.
- Brown, S., Tonny, I. & Suda, L. (2008). "Privatization and Productivity". Available Online at: www.ssrn. Com.
- Cervantes, P. (2009). "Sarbanes-Oxley and the Outsourcing of Accounting". THE MICHIGAN JOURNAL OF BUSINESS. 99-139.
- Delianur, A. (2012). "Open space privatization and quality of life, case study merdeka square medan". ASEAN Conference on environment-behavior studies. 36: 466-475.

- Earle, S. (2002). **“The Development of Privatization Process Research”**. International Review of Business Research Papers, 2(2): 265-277.
- El Ghoul, S., Guedhami, O., Kim, Y. (2017). **“Country-level institutions, firm value, and the role of corporate social responsibility initiatives”**. J. Int. Bus. Stud. 48, 360–385.
- Fehrenbacher, D. D., Wiener, M. (2019). **“The dual role of penalty: The effects of IT outsourcing contract framing on knowledge-sharing willingness and commitment”**. Decision Support Systems, 121: 62-71. <https://doi.org/10.1016/j.dss.2019.04.005>.
- Ferrell, A., Liang, H., Renneboog, L. (2016). **“Socially responsible firms”**. J. Financ. Econ. 122 (3), 585–606.
- Fiorentino, L., Jole, S. & Kimer, E. (2009). **“Disclosure Frequency and Privatization Process”**. Journal of Financial Economics, 87: 561-590.
- Gupta, R. (2001). **“Effect of Privatization on Performance”**. Journal of Accounting Research, 33: 193-228.
- Gibbon, H. (2001). **“Guide for Directing Government Owned Enterprises”**. Available at: <http://www.privatization.Org/collection/publication/htg>.
- Goel, R.K. & Budak, J. (2006) **“Privatization in transition economies: privatization scale and country size”**. Economics Systems, 30, p.100.
- Gurtu, A., Searcy, C., Jaber, M. Y. (2016). **“Effects of offshore outsourcing on a nation”**. Sustainable Production and Consumption, 7: 94-105. <https://doi.org/10.1016/j.spc.2016.06.001>.
- Kahraman, C., Engin, O., Kabak, O., Kaya, I. (2008). **“Information systems outsourcing decisions using a group decision-making approach”**. Engineering Application of Artificial Intelligence. Pp: 215-227.
- Kirke, D. (2004). **“Framing quality physical education: The elite sport model or sport education”**. Physical Education and Sport Pedagogy, 9(2): 185-195.
- Lau, H.C.W. & Wong, E.T.T (2001). **“Application of information technology in agile manufacturing”**. The 21st Century Competitive Strategy, Elsevier Science, pp: 205- 222.
- Levin, A., Munthali, S., Vodungbo, V., Rukhadze, N., Maitra, K., Ashagari, T., Brenzel, L. (2019). **“Scope and magnitude of private sector financing and provision of immunization in Benin, Malawi and Georgia”**. Vaccine, 37: 3568–3575. <https://doi.org/10.1016/j.vaccine.2019.05.023>.
- Liu, S., Chan, F. T. S., Yang, J., Niu, B. (2018). **“Understanding the effect of cloud computing on organizational agility: An empirical examination”**. International Journal of Information Management, Volume 43: 98-111, <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2018.07.010>.
- Mclean, D.D., Gustafson, T.F. (2002). **Privatization and its effect on public golf employees**. Indiana University.

- Megginson, W. L. (2017). **“Privatization, state capitalism, and state ownership of business in the 21st century”**. *Found. Trends Finance*. 11 (1–2), 141–153
- Michie, J. & Oughton, C. (2005). **“The corporate governance of professional football clubs in England, corporate Governance: An International Review”**. 13(4): 517-531.
- Mishra, K. & Chang, H. (2012). **“Can off farm employment affect the privatization of social safety net? The case of self-employed farm households Original Research”**. *Article food policy*, 37(1): 94-101.
- Mitrovich, R., Marti, M., Watkins, M., Duclos, P. (2017). **A Review of the Private Sector’s Contribution to Immunization Service Delivery in Low, Middle, and High- Income Countries**. For WHO SAGE.
- Muzangaza, L., Caxton, M., Gabriel, F., Chaitwa. R. (2001). **“The role of ideological and behavioral differences in privatization problems in transition economies (the context of Zimbabwe)”**. Walden University.
- Nakatsu, R, Iacovou, C. (2009). **“A comparative Study of important risk factors involved in offshore and domestic outsourcing of software development projects: A two-panel Delphi study”**. *Information and Management*, 46: 57–68.
- Newman, K. (2001). **“Interrogating SERVQUAL: a critical assessment of service quality measurement in a high street retail bank”**. *International Journal of Bank Marketing*, 19(3): 126-139, <https://doi.org/10.1108/02652320110388559>.
- Rogge, J. (2001). **“Governance in Sports: A Challenge for Future”**. The European Olympic Committee. GIS, Conference.
- Star, P. (1989). **The Meaning of Privatization. In Privatization and Welfare** Star. Sheila B. Kamerman and Alfred J. Kahn (eds). 15 - 49.
- Subba Rao, S. Nohm, A. (2001). **“Information system for agile manufacturing environment in 38 – the post-industrial stage”**. *Agile manufacturing: the 21st century competitive strategy*. Elsevier science, pp: 226-246.
- Tellaa, R. Galianid, S. Schargrotsky, E. (2012). **“Reality versus propaganda in the formation of beliefs about privatization”**. *Journal of Public Economics*, 96(5–6): 553–567.